

vedrører øjeblikkelig underretning af de kyststater, hvis kystlinje eller beslægtede interesser kan blive berørt af uheld, herunder søulykker, som medfører (mulighed for) udtømminger.

Til artikel 212:

Artiklen, der vedrører forurening fra eller gennem atmosfæren, pålægger i stk. 1 staterne under hensyn tagen til internationalt vedtagne regler m.v. at lovgive for deres luftrum og luftfartøjer med henblik på at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet fra eller gennem atmosfæren. Stk. 2 forpligter staterne til at træffe andre nødvendige forestillinger i så henseende. Stk. 3 fastslår staternes pligt til på internationalt plan at fastsætte globale og regionale regler mod denne type forurening. Det bemærkes, at artikel 212 ikke vedrører luftforurening som sådan, men den afledede virkning på havmiljøet.

Til artikel 213:

Artiklen indleder en række bestemmelser (artikel 213-222) om staternes håndhævelse af miljøbeskyttelseslove og forskrifter. Der sondres her dels mellem typer af forurening, dels mellem staternes retlige grundlag, alt efter i hvilken egenskab de optræder. Retsfølgning sker med forbehold af de følgende bestemmelser (art. 223-233).

Artikel 213 indeholder en almindelig forpligtelse for staterne til at håndhæve deres love og forskrifter udstedt i overensstemmelse med artikel 207 samt til at skabe den nødvendige hjemmel for håndhævelse af internationale regler og normer med hensyn til beskyttelse af havmiljøet mod forurening fra landbaserede kilder.

Til artikel 214:

Artiklen forpligter staterne til at håndhæve deres love og forskrifter udstedt i overensstemmelse med artikel 208 samt til at skabe den nødvendige hjemmel for håndhævelse af internationale regler og normer til beskyttelse af havmiljøet mod forurening fra havbundsaktiviteter.

Til artikel 215:

Artiklen er en henvisning til Kapitel XI, hvis bestemmelser skal anvendes på håndhævelsen af de i overensstemmelse med Kapitel XI fastsatte internationale regler m.v. til beskyttelse af havmiljøet i forbindelse med aktiviteter i Området, jf. artikel 145 og 209.

Til artikel 216:

Artiklen indeholder forskrifter for håndhævelsen af de i overensstemmelse med Konventionens udstedte love og forskrifter og internationale regler og normer til beskyttelse af havmiljøet mod forurening ved dumpning. Håndhævelsen påhviler ifølge stk. 1, litra a) kyststaten for så vidt angår dumpning uden for dens søterritorium eller eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel, ifølge litra b) flagstaten for så vidt angår fartøjer under dens flag eller registre, ifølge litra c) enhver stat for så vidt angår lastning af affald inden for dens territorium eller ved dens offshore terminaler. Stk. 2 begrænser forpligtelsen til at indlede retsforfølgning til én stat.

Til artikel 217:

Artiklen pålægger flagstaterne særlige håndhævelsesforpligtelser. Stk. 1 forpligter dem således til at sikre, at fartøjer, der fører deres flag eller er optaget i deres registre bl.a. overholder de internationale regler om forebyggelse, begrænsning og kontrol af fartøjers forurening af havmiljøet. Flagstaterne skal i den forbindelse træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af disse regler. Den effektive håndhævelse af sådanne regler påhviler flagstaten uden hensyn til, hvor en overtrædelse finder sted.

Stk. 2 pålægger flagstaterne at sikre, at det forbydes deres fartøjer at sejle, før de opfylder de internationale standarder.

Stk. 3 forpligter flagstaterne til at sikre, at deres fartøjer underkastes periodiske syn og medfører internationalt foreskrevne certifikater. Disse certifikaters gyldighed skal som hovedregel accepteres af andre stater.

Såfremt et fartøj overtræder internationalt fastsatte regler og normer, påhviler det ifølge stk. 4 flagstaten, med forbehold af konventionens bestemmelser om håndhævelse fra havnestatens og kyststatens side, jf. artiklerne 218, 220 og 228, at iværksætte en øjeblikkelig undersøgelse og, hvis det er hensigtsmæssigt, at indlede retsforfølgning af den påståede overtrædelse, uanset hvor overtrædelsen fandt sted, eller hvor forurening forårsaget af en sådan overtrædelse har fundet sted eller er blevet observeret.

Når flagstaten gennemfører en undersøgelse af overtrædelsen, kan den i henhold til stk. 5 anmode om bistand fra enhver anden stat, hvis medvirken skønnes at være nyttig med henblik på at klarlægge sagens omstændigheder. Staterne skal bestræbe sig på at imødekomme rimelige anmodninger fra flagstatens side.

Stk. 6 pålægger flagstaterne efter skriftlig anmodning fra enhver stat at undersøge enhver overtrædelse,